

Smedsvisa

Folkvisa
Arr: Anders Nyberg (f. 1955)

S
A

1. En gång i min ung-dom äls-ka-de jag en flic-ka med lju-va och re-na be-hag.
2. Hon var som en lil-ja, vit ut-i hyn den fag-ras-te flic-ka som skå-dats i byn.
3. Men kär-le-ken viss-na', kär-le-ken dog, vid Mi-ka-els-mäss ha-de flic-kan fått nog.
4. Nu står jag vid stä-det, sli-ten och grå, och ham-ma-ren bul-tar och hjär-tat ock-så.
5. Tra raj-da-di-da-di raj-da-di-da. Tra raj-da-di-daj-da-di-daj-da-di-da.

T
B

3

Hon lo-va' mig tro i lust och i nöd, allt in-till den ble-kas-te död.
Ett smit-tan-de skratt, en lus-ti-ger sång, vi äls-ka-de som-ma-ren lång.
Hon fann sig en ri-ker hög-fär-dig man, sa tack och ad-jö och för-svann.
Men ald-rig den flic-kan kom-mer i-gen, hon är hos sin ny-vun-ne vän.
Tra raj-da-di-da-di raj-da-di-da. Tra raj-da-di-daj-da-di-da.

5

1.- 4. Hej hopp-fad-de-ridd-la-de radd-la-de-rej, hej hopp-fad-de-ridd-la-de radd-la-de-rej.
5. Tra raj-da-di-daj-da-di-daj-da-di-da, tra raj-da-di-daj-da-di-daj-da-di-da.

7

Hon lo-va' mig tro i lust och i nöd, allt in-till den ble-kas-te död.
Ett smit-tan-de skratt, en lus-ti-ger sång, vi äls-ka-de som-ma-ren lång.
Hon fann sig en ri-ker hög-fär-dig man, sa tack och ad-jö och för-svann. TJOO!
Men ald-rig den flic-kan kom-mer i-gen, men lå-ten den tral-lar jag än.
Tra raj-da-di-da-di raj-da-di-da. Tra raj-da-di-daj-da-di-da.

* Basarna sjunger andra radens text med början på denna åttondel